

Al-Hikam Al-'Atā'iyah

(48)

مِنْ عِلَامَاتِ مَوْتِ الْقَلْبِ عَدَمُ الْخُزْنِ عَلَى مَا فَاتَكَ مِنَ الْمُوَافِقَاتِ ، وَتَرْكُ النَّدَمِ عَلَى مَا
فَعَلْتَهُ مِنْ وُجُودِ الزَّلَّاتِ .

[Sesetengah] daripada tanda-tanda kematian kalbu ialah ketiadaan merasa sedih di atas apa yang telah luput olehmu daripada segala kemuafakatan (yakni kebajikan atau ketaatan), dan meninggalkan (yakni tiada merasakan sedikit pun rasa) penyesalan di atas apa yang telah engkau lakukan daripada segala kesalahan (atau dosa).